

РЕШЕНИЕ

№ 3382

гр. София, 07.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 07.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **852** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на С. Н. НВ Б., с адрес за кореспонденция Тесендерло, Транспортраат 1, п. к. 3980, ЕИК по БУЛСТАТ ВЕ *, подадена чрез А. А. срещу Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № 1035715/14.10.2010 г. от 14.10.2010 г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. Г. С., потвърден с Решение № 1904/11.12.2010 г. на директора на Д. „С. П. ЦУ на Н..

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменен АПВ и присъждане на разноските по водене на делото.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли да бъде отхвърлена жалбата и присъждане на разноските по водене на делото.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено следното:

Производството по възстановяване на платен данък върху добавената стойност по реда на Наредба № Н-9 от 16.12.2009 г. е образувано по искане с референтен номер ВЕ *043209 версия, 2010-06-17 на С. Н. НВ Б. за възстановяване на ДДС в размер на 4 746,04 лв. С Резолюция за извършване на проверка № 1035715/09.07.2010 г., издадена от А Т П на длъжност главен инспектор по приходите в Д. „Контрол” П. ТД на Н. Г. С., е възложено извършване на проверка по повод подадено искане за възстановяване на

платен ДДС от чуждестранно лице. Органът по приходите е констатирал, че предметът на дейност на заявителя е производство на радио-телевизионна и далекосъобщителна техника. Предметът на процесните доставки е с код 6 - настаняване. Хотелските услуги са ползвани за месеците: 03.2008 г., 12.2008 г., 02.2009 г., 04.2009 г., 05.2009 г. и 09.2009 г. Органът по приходите е отказал възстановяване на ДДС с мотива, че услугите не могат и не биха могли да бъдат използвани за целите за извършване от лицето облагаеми доставки в държавата-членка, където лицето е установено, а единствено за такива, които то би извършило на територията на Република Б. Посоченото правно основание е чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н-9 от 16.12.2009 г.

Процесният АПВ е обжалван по административен ред. Жалбоподателят е оспорил констатациите на органа по приходите като твърди, че фактурираните суми, за които се иска възстановяване, са във връзка с временен престой в Б на инженери-служители на С. Н. НВ Б. по повод проверка на производствения процес в „С. Н. И Б” ЕООД и „Е” ЕООД и на правилната експлоатация на машините. С. Н. НВ Б. закупува продуктите, изработени в Б и ги продава на свои клиенти. Съответно разходите във връзка с престоя на инженерите участват във формирането на цената на крайните продукти на С. Н. НВ Б..

Решаващият орган е възприел констатациите на органа по приходите и е потвърдил АПВ с Решение № 1904 от 11.12.2010 г. Решаващият орган е посочил, че чуждестранно лице има право да му бъде възстановен начисленият данък добавена стойност, когато получените стоки или услуги ще се ползват от лицето за извършване на облагаеми доставки в държавата-членка, където лицето е установено (чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н-9 от 16.12.2009 г.). Доколкото „чуждестранно лице” по смисъла на наредбата е лице, което не е установено на територията на Б, то за да е налице право на възстановяване на данък добавена стойност на чуждестранно лице, същото следва да използва стоките или услугите за доставки с място на изпълнение извън територията на страната. Решаващият орган се е позовал на факта, че С. Н. НВ Б. закупува продукти, изработени в Б и ги продава на своите клиенти. В случая процесните фактури са с предмет на доставките ношувки. Според решаващият орган същите не могат да бъдат използвани за целите на извършването от лицето облагаеми доставки в Б., където дружеството е установено. Решаващият орган е определил като неотнормисан факта, че временният престой на служителите на С. Н. НВ Б. в Б е свързан с проверка на качеството на продуктите, изработени от „С. Н. И Б” ЕООД и „Е Б” ЕООД и с проверка дали се спазва груповата политика на С. Н. НВ Б.. По същество става въпрос за запознаване с производствения процес на дружество - доставчик, която информация не би могла да се използва за последваща облагаема доставка в държавата-членка, където лицето е установено и която би била с право на данъчен кредит, ако се извършва на територията на страната.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

По процесуалната допустимост на жалбата:

Жалбата е подадена след изчерпване на възможността за оспорване на АПВ по административен ред, от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес да обжалва АПВ предвид обективирания в него отказ за възстановяване на ДДС и П. спазване на срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

По съществува на жалбата:

П. проверка на основанията по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът установи, че оспореният АПВ е издаден от компетентен орган по приходите, в установената форма и П. спазване на процесуалните разпоредби. Допуснато е обаче нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 81, т. 1 от ЗДДС, възстановява се платеният данък на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на страната, но са установени и регистрирани за целите на ДДС в друга държава членка - за закупени от тях стоки и получени услуги на територията на страната. Редът и необходимите документи за процесния период са регламентирани в Наредба № Н-9 от 16.12.2009 г. за възстановяването на данъка върху добавената стойност на данъчно задължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава - членка на Общността (Издадена от министъра на финансите, обн., ДВ, бр. 101 от 18.12.2009 г., в сила от 1.01.2010 г.). Съгласно чл. 2 от цитираната наредба, данък върху добавената стойност по реда на тази наредба се възстановява на данъчно задължено лице, неустановено в страната, което отговаря на следните условия: 1. за периода на възстановяване не е имало седалище, адрес на управление или постоянен обект, или П. липса на такива - постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, и 2. за периода на възстановяване не е извършвало доставки с място на изпълнение на територията на страната с изключение на доставки, облагаеми с нулева ставка, транспортни услуги и спомагателни услуги за тях, и/или доставки, за които получателът е лице - платец на данъка съгласно чл. 82, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност, и 3. лицето е регистрирано за целите на данък върху добавената стойност в държавата членка, в която е установено. От събрания доказателствен материал се установява, а и не се оспорва от страните, че жалбоподателят отговаря на изискванията на чл. 2 от Наредба № Н-9 от 16.12.2009 г. Спорен е въпросът дали е изпълнено изискването на чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н-9 от 16.12.2009 г., а именно дали процесните доставки се използват за доставки с място на изпълнение извън територията на страната, които биха дали право на приспадане на данъчен кредит съгласно глава седма "Данъчен кредит" от Закона за данък върху добавената стойност, ако мястото на изпълнение беше на територията на страната, както и за доставките с място на изпълнение на територията на страната по чл. 2, т. 2. Обратно на изложените от решаващия орган аргументи, съдът приема за правнорелевантен факта, че временният престой на инженерите - служители на С. Н. НВ Б. в Б е свързан с проверка на качеството на продуктите, изработени от „С. Н. И Б” ЕООД и „Е Б” ЕООД и с проверка дали се спазва груповата политика на С. Н. НВ Б.. П. така установените факти и обстоятелства от значение е дали получената доставка е непосредствено свързана с дейността на дружеството, което я получава или напротив – получената услуга няма отношение към извършваната от дружеството независима икономическа дейност. В случая връзката на получените доставки с дейността на дружеството жалбоподател е доказана – служителите на белгийското дружество са били командирани за осъществяване на проверка на качеството на продукцията на „С. Н. И Б” ЕООД и „Е Б” ЕООД, която продукцията е предмет на доставки с получател белгийското дружество и впоследствие се реализира от него на територията на Б.. Получената в резултат от проверката информация е от значение за ценообразуването П. последващите продажби на продукцията, закупена от българските производители. Същевременно извършените разходи за осъществяване на тази проверка, в това число разходите за нощувки, предмет на процесните доставки, участват във формирането на цената на крайните

продукти на С. Н. НВ. По изложените съображения съдът приема, че е изпълнено изискването на чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н-9 от 16.12.2009 г. и с процесният АПВ е постановен незаконосъобразен отказ за възстановяване на ДДС. АПВ следва да бъде отменен и преписката да се изпрати на органа по приходите за ново произнасяне П. спазване на дадените с настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

П. този изход на спора на основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноските по водене на делото в размер на 930 лв., от които 50 лв. платена държавна такса и 880 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 3 от ДОПК, Административен съд С.-град, I отд., 17 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за прихващане или възстановяване № 1035715/14.10.2010 г. от 14.10.2010 г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. Г. С., потвърден с Решение № 1904/11.12.2010 г. на директора на Д. „. С. П. ЦУ на Н..

ИЗПРАЩА преписката на ТД на Н. Г. С. за ново произнасяне по искане с референтен номер ВЕ *043209 версия, 2010-06-17 на С. Н. НВ Б., с адрес за кореспонденция Т, Т 1, п. к. 3980, ЕИК по БУЛСТАТ ВЕ * за възстановяване на ДДС в размер на 4 746,04 (четири хиляди седемстотин четиридесет и шест лева и 4 ст.) лв. съобразно дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Д. „. С. П. ЦУ на Н. да заплати в полза на С. Н. НВ Б., с адрес за кореспонденция Т, Т 1, п. к. 3980, ЕИК по БУЛСТАТ ВЕ * разноските по водене делото в размер на 930 (деветстотин и тридесет) лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р Б в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: